

ה"ת 60898/03/17 - קובי משיח נגד רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים, סאמר יגמור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 60898-03-17 משיח נ' יגמור ואח'

לפני
המבקש:
קובי משיח
ע"י ב"כ עו"ד רונן אורן ועו"ד אמיר נבון
נגד

המשיבים:
1. רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים
מיוחדים ע"י מר יהורם גלאי- ממונה מדור חקירות מחקלת
חקירות מע"מ ת"א והמרכז
2. סאמר יגמור
ע"י ב"כ עו"ד אורי גולדמן

החלטה

1. המבקש עותר להחזיר לידי רכב מסוג ב.מ.וו שמספרו 89-880-11.
2. הרכב נתפס על ידי רשות המיסים במסגרת תיק חקירה שמספרו 551400099. החקירה מתנהלת בחשד לביצוע עבירות מס והלבנת הון בין היתר בעניינו של משיב 2 (סאמר יגמור ולהלן - **החשוד**). עמדת רשות המיסים היא כי הרכב נתפס בחזקת החשוד והוא בבעלותו והטעם לתפיסה נעוץ בכוונה לחלטו עם סיום ההליך. לענין התפיסה והחילוט מפנה המשיבה לסעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון תש"ס-2000 ולסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969.
3. המבקש מנגד טוען כי הוא הבעלים ברכב והטוען לזכות בו ולא החשוד. מאחר ואין כל חשדות נגד המבקש הרי שיש להשיב את הרכב לידי. על פי האמור בבקשה בתאריך 1.11.16 (עוד בטרם החקירה הגלויה ברשות המיסים) סיכם המבקש עם החשוד אודות מכירת הרכב מן המבקש לחשוד. על פי ההסכם האמור שנערך בעל פה, יעבור הרכב לחזקת החשוד רק בכפוף לתשלום מלוא התמורה בסך 190,000 ₪. נטען כי במעמד זה שילם החשוד למבקש סך 20,000 ₪ במזומן. עוד נטען כי התשלום השני, בסך 30,000 ₪ שהיה אמור להיפרע בתאריך 30.12.16 לא נפרע ועל כן הודיע המבקש לחשוד כי ההסכם מבטל וכי עליו להשיב לו את הרכב. המבקש טוען כי משכך לא עברה הזכות הקניינית לידי החשוד, הרכב עודנו בבעלותו ויש להחזירו לידי או לכל הפחות לקבוע תנאים לשחרורו.

4. השאלה בבעלות מי הרכב היא שאלה לבית המשפט האזרחי להכריע בה בהליך שבין המבקש לבין החשוד. אין בכוונתי לעקוף את ההליך הנכון ולקבוע מסמרות בשאלות הטעונות בירור עובדתי והכרעה משפטית. השאלה שבפני מוגבלת אך לצורך אפשרות להבטחת חילוט עתידי ברכב. לשם הכרעה זו יש לקבוע האם הוכיח המבקש כי הוא בעל זכות קניינית ברכב ואזי יוכל לאחוז בהחלטה בענין ע"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.07). לכך התשובה היא בשלילה. לשם השלמת התמונה יש לקבוע האם הציגה רשות המיסים ראיות מספיקות לקיומה של זיקה שבין החשוד לבין הרכב והאם יש באלו כדי להצדיק המשך החזקת הרכב על ידה לצורך הבטחת חילוט עתידי. התשובה לשאלה זו היא בחיוב.

5. עיינתי בקלסר ובו העתק של מקצת הראיות שנאספו בעניינו של החשוד ומצאתי כי הראיות שסומנו על ידי בחותמת ועליהן המספרים 1, 4, 5, 6, 7, 8 מקימות תשתית לכך שהרכב היה בחזקתו ובשליטתו של החשוד והראיות שסומנו על ידי בחותמת ועליהן המספרים 9, 10, 11, 12, 13, 14, 14א, מקימות תשתית ראיתית מספקת בשלב זה לביצוען של עבירות לפי חוק המע"מ וחוק איסור הלבנת הון. בדיון במעמד הצדדים ביום 1.5.17 הוגש לעיוני דוח סודי שסומן במ/1 בנוסף לקלסר האמור. נספח 1 לדוח הסודי מצביע על זיקה בין החשוד לבין כלי הרכב במועדים שונים ואף קודם למועד הנקוב בבקשה. במועד החיפוש נתפס הרכב בחזית ביתו של החשוד מפתחות הרכב ורישיון הרכב נתפסו בביתו. בין יתר המסמכים הוצג לעיוני זיכרון דברים המאשר רכישת הרכב על ידי החשוד בתאריך 6.7.16. אין אינדיקציה במסמך האמור לתנאי כלשהו בקשר למכירה או להעברת הבעלות. על פי המסמך ממועד זה בחודש יולי, עברה הבעלות ברכב לידי החשוד. הטענה כי היה קיים הסכם בעל פה ובו סוכמו תנאים אחרים מאלו המופיעים בזיכרון הדברים, אינה נתמכת בראיות ולו לכאורה.

יתר על כן, מועד זה בחודש יולי מוקדם בהרבה מן המועד המצוין בבקשה (נובמבר). פרט להבדלי המועדים המעוררים תהייה מעצם ההבדל, אם אמנם נערכה העסקה ביולי, יש קושי בטענת המבקש לפיה לא היה אמור להיות משולם אף תשלום עד סמוך לפני ביטול העסקה הנתען בחודש ינואר 2017. אם היו אמורים להיות משולמים תשלומים קודם לכן, אין כל הסבר כיצד זה לא בוטלה העסקה חודשים רבים לפני שהרכב נתפס על ידי רשויות המס.

עוד יצוין כי לביטול העסקה, למועד הביטול והסיבה לו, אין כל אינדיקציה בכתב.

הטענה שהצ'קים לא נפדו והעסקה בוטלה בינואר אינה מתיישבת עם הדברים שמסר אביו של המבקש בחקירה מיום 27.12.16. מבלי לחשוף נתונים אשר עדיין מצויים בחקירה אציין כי קיים ספק ביחס לאמיתות הטענה שלא נפרעו צ'קים כלל והראשון שהיה אמור להיפרע היה דווקא בינואר 2017. החשוד עצמו לא מסר גרסה העולה בקנה אחד עם הבקשה.

כך או כך, ביטול העסקה, גם אם אמנם היה כזה, נעשה לאחר שהרכב כבר נתפס ברשות המיסים ויש בכך לעורר שאלה ביחס לתום הלב שבביטול.

6. בדיון שנערך במעמד הצדדים, מי שביקש למסור פרטים על העסקה שנערכה בעל פה ועל ביטולה, אינו המצהיר בבקשה שלפני אלא אביו. נטען כי העסקה נערכה למעשה בין האב (איל משיח) לבין החשוד והרישום על ידי המבקש נעשה משיקולים אחרים. המבקש עצמו לא היה מעורה בפרטי העסקה וגם מטעם זה מעוררת הבקשה קושי ביחס לזהות בעלי הענין האמיתיים.

7. בעת הדיון התבקש המבקש להתייחס לכך שהתנאים הנתענים על ידו וביטול העסקה אינם מתועדים בכתובים. המבקש טען שאין כל חובה לעריכת ההסכם בכתב. בכך צודק כמובן המבקש אלא שעריכת עסקה בין המבקש (צעיר כבן 24) לבין החשוד, בשווי לפחות 190,000 ₪ ללא תיעוד בכתב אף היא מעוררת תהייה. כאמור,

במהלך הדיון התברר כי למבקש עצמו אין ידיעה ממשית ביחס לעסקה או לביטולה וכי מי שביצע הדברים בפועל היה אביו. ביצוע העסקה על ידי אחר, כאשר אף אחד מן הצדדים הישירים (האב או החשוד) לא נרשם כבעל הרכב, מעוררת אף היא סימני שאלה. עוד יצוין כי הצדדים לא הבהירו את המצב הביטוחי של הרכב. המבקש לא הציג לבית המשפט אינדיקציה לכיסוי ביטוחי על שמו בתקופה הרלוונטית ולמועדי תוקפו ולא הוגשה כל הודעה לביטוח בדבר שינוי הבעלים או המחזיק או המוטב ואין אישור לכך שהמבקש הוא מוטב למקרה ביטוח.

8. ברקע לדברים יש לציין הליך מקביל אשר בו עתרו אחרים בבקשה דומה לגבי כלי רכב אחרים שנתפסו בחזקת החשוד. בהליך ה"ת 63640-02-17 נדונה בקשה דומה עד מאד בעניין רכב מסוג מרצדס ורכב מסוג האמר, אשר נתפסו ברשות החשוד אך אחרים טענו כי מדובר בעסקאות בגין היה החשוד אמור לשלם התמורה בתשלומים ומאחר ולא שילם, העסקה בטלה ויש להחזיר הרכב לידיהם. בית המשפט דחה את הבקשה וקבע כי התפוסים היו בשימוש ובחזקתו של החשוד. במאמר מוסגר יצוין כי הצדדים לא הבהירו מדוע לא נידונה בקשה זו יחד עם דומותיה בבית המשפט בראשון לציון, הגם שבאותה בקשה הופיעה התייחסות גם לכלי הרכב דן ותחת זאת פתחו הליך חדש בבית משפט זה.

9. הראיות שהוצגו בשלב זה די בהן להוכיח כי המבקש אינו בעל זכות קניין ברכב. אם אמנם לא התקבלה תמורת הרכב, הרי למבקש זכות אובליגטורית לגביה יוכל להעלות טענותיו בהליך אזרחי. עם זאת, סוג כזה של זכות נמצא אחרי זכותה של המדינה להבטחת חילוט על פי סדר הנושים.

10. החשוד עצמו הביע הסכמה לבקשה להעברת הרכב לחזקת המבקש, אולם בנסיבות האמורות, אין בעמדה זו לסייע למבקש. מאחר ולא הוכחה זכות קניינית של המבקש ברכב ואילו החשוד עצמו לא ביקש להורות על שחרור התפוס בתנאים המקובלים בהלכות בית המשפט בכגון אלו, הרי שאין מקום לקבוע תנאי שחרור.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

נציג המשיבה 1 ידאג יקבל לידי מלשכתי את הקלסר ובו החומר שהוגש.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, בהעדר הצדדים.